

Temps Ordinari - Trenta-quatrè diumenge (Jesucrist Rei)

Per Administrador el dg., 23/11/2008 - 09:00

[Ez 34,11-12.15-17](#)

[1 C 15, 20-26.28](#)

[Mt 25, 31-46](#)

El darrer diumenge de l'Any Litúrgic presenta -com a coronament de tot- el **primat de Crist** sobre l'Univers, en tant que constitueix el *paradigma* de l'ésser humà (*ecce Homo, ecce Rex vester*) i *nucli* de la Hª de Salvació, en tot contraposat al primer Adam (I Co), **2ª lect.** Alhora i en un nivell més intimista, sóc convidat a una *relectura cristiana* de dos textos de l'AT: Crist és *el meu PASTOR-REI* (Salm i lect. d'Ezequiel). L'Ev. -comiat d'aquest cicle A- sorprèn a tots tres cicles: avui presenta com Crist és *el judici* que determina l'etern destí de l'home; aquest es farà segons el criteri de l'amor als necessitats. Potser fora interessant remarcar un **dobte nivell** de la proclamació d'aquesta *primogenitura* de Crist: una **REIALESA OBJECTIVA**, per damunt de la humana acceptació -l'ostenta per dret de naixement i de conquesta- (llegir fonamentació a **Efes 1,3-11**). *Trenquem els seus lligams, trenquem-los!.. Però se'n riu el qui té el tron al cel, el Senyor els veu i se'n burla* (Salm 2). Pilat li digué: -¿ Tu ets el rei dels jueus?: La meua reialesa no és d'aquest món...Pilat preguntà a Jesús: -D'on ets tu?.. -Per tant tu ets rei? - Tu ho dius: jo sóc rei. **Tots els qui són de la veritat escolten la meua veu = REIALESA SUBJECTIVA**, que proclama la nostra pregona adhesió. Pilat respongué. -I què és la veritat? Llavors sortí Jesús portant la corona d'espines i el mantell de porpra. Pilat els diu: **-Aquí teniu L'HOME!..** Els jueus li contestaren: -Nosaltres tenim una **LLEI**, i segons aquesta Llei ha de morir, perquè s'ha volgut fer **Fill de Déu...** Pilat agafà por davant les amenaces dels jueus: *Tothom qui es fa rei va en contra del Cèsar*. Quan Pilat sentí aquestes paraules, dugué Jesús a fora i es va asseure al tribunal en el lloc anomenat *l'Empedrat*, en hebreu *Gàbata*. *Era el dia de la preparació de la Pascua, cap al mig dia. Pilat diu als jueus: -Aquí teniu al vostre R E I*. Seguint amb **Efes 1: Volia que fossin lloança de la seva glòria, nosaltres que des del principi tenim posada en Crist la nostra esperança. En ell, vosaltres vau escoltar la paraula de la veritat, l'evangeli que us salva. En ell heu cregut i heu estat marcats amb el segell de l'Esperit Sant promès** (12-14). Aquest 4rt Evangeli remarca com -per voluntat del Governador romà i malgrat les protestes dels Jueus- el títol de la condemna fou redactat en hebreu, grec i llatí: és **REI universal**. Només **Mt** (dels evangelistes Sinòptiques) presenta Jesús amb el títol absolut de **REI**. Ho anticipava en el relat dels **tres Mags** d'Orient: *On ha nascut el Rei dels jueus?* També d'ells se'ns diu que llur descoberta els havia *des-instal·lat* = un altre cop, **REIALESA SUBJECTIVA**. En tots i cadascú dels **3 cicles** litúrgics, la **Festa de Crist Rei** sorprèn per la **SINGULARITAT** de la selecció del text evangèlic. Verament, què n'és d'original i *diferent* el Cristianisme!, per més que nosaltres sovint l'escapem, privant-lo tants cops del seu mordent. ***cicle C** : evangeli de **Lluc** - Jesús, rei de burles a la Creu i **confessat per un ajusticiat** (el demana un lloc al seu Regne): *Avui seràs amb mi al paradís* i, després, *pel Centurió romà*. ***cicle B** : evangeli de **Joan** - *Rei* davant Pilat: rostre i cos desfigurats pels cops, i confessant que *tindrà seguidors que escoltaran la seva veu*. En tots dos casos -i en la més tràgica de les circumstàncies- aconseguí d'esdevenir autèntic **Crist majestat** i, a més, *reconegut* per alguns-1. *En aquest **cicle A**, que avui finalitza -i en funció de **Crist-Rei, que jutja, com a Fill d'home** dels Apocalipsis de l'època, com a **Senyor i Pastor**- s'afirma **UNA 2ª REIALESA -DE L'HOME**, comprès des de **CRIST** - : *Si jo confesso el Crist com a Rei i Senyor, haig d'honorar l'HOME, amb el qual Déu -en Jesús, el Crist- s'ha volgut identificar:-Era foraster, i EM vau acollir,-Jo tenia fam, i EM vau donar menjar.. Cal no oblidar, tampoc, el mateix en versió negativa: -Tenia set i NO em vau donar de beure.* Remarca l'Evangeli que -tant els primers com els altres- manifesten **sorpresa**: -però, Senyor, **QUAN** us vam veure.. i **us vam ajudar** (o **NO us vam ajudar?**) La resposta del Rei és: -*Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests GERMANS meus, per petit que fos, M'HO FÈIEU A MI*. Una tal **sorpresa dels oients PERDURA AVUI i ARA en nosaltres** quan, deixant de banda l'afirmació *teòrica*, (ens hem habituat a sentir-la i, fins i tot a emocionar-nos, però sense incidència -**encara no ens la SABEM** (del verb llatí *sapio* = *degustar*) -): *un Déu **tan pròxim..** que, alhora -en JC- és un **HOME**. *un **HOME tan enaltit..** que, alhora -en JC- és **DÉU**. ¿Com fer-s'ho perquè això **passi a la vida?** ¿Com em puc engrascar en un **procés de conversió?**: cal haver sentit primer l'*encís* o, tal vegada el *rebuig* i, que el segueixi, un esforç *oracional i d'estudi* de la figura de Jesús allà on es deixa trobar: Sagrada Escritura, accions i comunitat litúrgica.. Enguany, doncs, se'ns proposa la **confessió de CRIST, sobirà i Senyor**, des d'aquesta perspectiva de **L'HOME-REI, Capdavanter..2**. També hom podria deduir un **2ºn ensenyament**, que convida a la lucidesa i sensibilització.a) Possibilitat de **crístians-ATEUS** que -tot i confessant *Crist Rei- no el reconeguin en el germà*, perquè l'enganyen i exploten, no el respecten en las situacions vitals o, simplement, el menyspreen o ignoren i se'n desprecupen.. (llegir la **1ª Joan**). Sorpresa quan -en el judici de Crist- se'ns situí a *l'esquerra*. El *seny popular s'escandalitza i meravella de com* -i amb una certa tranquil·litat de consciència- som capaços de **conjuminar adhesió a Jesús i indiferència envers els germans**.b) Contrariament, també, -tots coneixem més d'un d'aquests **gnòstics-ateus-CRISTIANS** = respectuosos, que se'n preocupen activament de l'home concret i de les causes més genèriques; atenen amb tendresa i se'n peneixen quan hi fallen; llur perspectiva *trascendent* és real, però *no té Nom..: sorpresa, quan Déu els reconegui com a seus..! 3. Quan acceptem la doctrina de Jesús a propòsit d'aquesta REIALESA DE L'HOME, en el fons el que hom confessa és la **única sobirania de JC**, doncs tot és obra seva.a) **Ell és l'esperat de la Hª pública de Salvació** i, igualment d'una altra de **privada -de cadascú-** viscuda en una intimitat d'anhel i -tal vegada- de frustració, que ens fa insistir.., b) **Ell és revelació de l'autèntic projecte d'home** -a la divina imatge i similitud = **DESTINATS A LA VIDA, A UN REEIXIMENT que sols no podem assolir: Camí, Veritat, Vida, Força..c)** **Ell esdevé** per a aquells que el confessen, **realització i compliment de la metàfora del Salm 23**, llegit a la present litúrgia.d) **Ell és el Fort -i jo ho sóc** (ho puc ser) **en ell**, ni que experimenti amb cruïda la meua dimensió de *criatura limitada*. Esdevindrà el*

meu Jutge, des de la perspectiva que heu sentit = **se'ns jutjarà pel nostre intent d'estimar** -el que hàgim tingut- (1 Jn) ho són tots els passatges **Evangelis** doncs, tal com ho fa Lluç en la paràbola del Bon Samarità, el protagonista no sembla ser Crist : és un *HOME*, i no pas en qualsevol situació, ans *famolenc, nu..* (Mt) - *ferit i estès* en la carretera de Jerusalem a Jericó (Lluç): Gosa dir-nos, però, que aquest desgraciat és *REI*; ¿qui ho entèn? - Ja va dir Pau -I Co- que la teva *saviesa, Senyor* és, sovint, *poc savia* i sembla com si ens volguessis dur a una *altra* galaxia..I ja -en l'itinerari de treure entrabancs a l'oient o al lector- afegiré un altre aclariment:**1.** Déu havia promès de *guiar personalment* el seu poble i ho compleix en el lliurament als homes del **primogènit Jesucrist, el Señor**, que ens allibera del pecat i de la mort, donant origen a una **nova humanitat**. Crist esdevé *el judici* que determina el nostre destí i se'ns certifica com aquest *judici* el farà segons el criteri de l'amor, als necessitats d'amor. Tot això conforma el que hom confesaria com a REIALESA **OBJECTIVA** de JC.: la té per dret de naixement i de conquesta; ningú no li'n pot treure ni afegir res, Tampoc no el podem sotmetre a examen purament racional: ell se'n riu d'aquesta pretensió, com enfatitzen tants cops Job i el llibre dels Salms.**2.** La vida sencera de Crist constitueix una **crida al seguiment** d'aquells que es deixen trobar per ell: *però la meva reialesa de no és d'aquí... Tots els qui són de la Veritat escolten la meua veu*. Hi ha dones i homes -tant debò nosaltres!- que se senten urgits a *seguir-lo*,**Ezequiel** compara els mals reis i consellers del poble als *pastors infidels* i va més enllà de la denuncia conjuntural d'època: radical incapacitat dels polítics per a esdevenir *guies autèntics* del poble de Déu i *per a posar-se al seu servei*. Situar aquí la **utopia**

ETIQUETES

ECCE HOMO ECCE REX REIALESSA REI JUDICI LLEI SOBIRÀ
